

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 25 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht – Niemcy) – postępowanie wszczęte przez Boston Scientific Ltd

(Sprawa C-527/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna i przemysłowa – Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych – Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 – Zakres stosowania – Wyrób medyczny zawierający jako integralną część substancję, która używana oddzielnie może być uważana za produkt leczniczy – Dyrektywa 93/42/EWG – Artykuł 1 ust. 4 – Pojęcie „administracyjnej procedury wydawania pozwoleń”]

(2019/C 4/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Boston Scientific Ltd

przy udziale: Deutsches Patent- und Markenamt

Sentencja

Artykuł 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że uprzednia procedura wydawania pozwoleń na podstawie dyrektywy Rady 93/42/WE z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., przeprowadzona w odniesieniu do wyrobu zawierającego jako integralną część substancję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tej dyrektywy nie może zostać uznana do celów stosowania tego rozporządzenia za równoważną z procedurą wydawania pozwoleń na dopuszczenie do obrotu tej substancji przeprowadzaną na podstawie dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., nawet jeżeli wspomniana substancja została poddana ocenie, o której mowa w pkt 7.4 akapity pierwszy i drugi załącznika I do dyrektywy 93/42, zmienionej dyrektywą 2007/47.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 25 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče – Słowenia) – Milan Božičević Ježovnik / Republika Slovenija

(Sprawa C-528/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 143 ust. 1 lit. d) – Zwolnienia z VAT z tytułu przywozu – Przywóz, po którym nastąpiła dostawa wewnątrzspółnotowa – Ryzyko oszustwa podatkowego – Dobra wiara podatnika będącego importerem i dostawcą – Ocena – Obowiązek staranności podatnika będącego importerem i dostawcą]

(2019/C 4/11)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milan Božičević Ježovnik

Druga strona postępowania: Republika Slovenija

Sentencja

Artykuł 143 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/69/WE z dnia 25 czerwca 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach, w których podatnik będący importerem i dostawcą skorzystał ze zwolnienia z podatku od wartości dodanej z tytułu przywozu na podstawie zezwolenia udzielonego po uprzedniej kontroli przez właściwe organy celne z uwzględnieniem dowodów dostarczonych przez tego podatnika, podatnik ten tylko wtedy jest zobowiązany do zapłaty VAT po zwolnieniu, jeżeli okaże się przy okazji późniejszej kontroli, że nie zostały spełnione materialne przesłanki zwolnienia, chyba że zostanie wykazane na podstawie obiektywnych dowodów, że podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że dostawy następujące po danym przywozie uczestniczyły w oszustwie popełnionym przez nabywcę oraz że podatnik ten nie podjął wszystkich dostępnych dla niego racjonalnych środków w celu uniknięcia tego oszustwa, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL / MJA, działająca jako syndyk masy upadłości eBizcuss.com

(Sprawa C-595/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Artykuł 23 – Klauzula prorogacyjna zawarta w umowie dystrybucyjnej – Powództwo odszkodowawcze wytoczone przez dystrybutora z tytułu naruszenia przez dostawcę art. 102 TFUE]

(2019/C 4/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Strona przeciwna: MJA, działająca jako syndyk masy upadłości eBizcuss.com

Sentencja

1) Artykuł 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku powództwa o odszkodowanie wytoczonego przez dystrybutora przeciwko dostawcy na podstawie art. 102 TFUE zastosowanie klauzuli prorogacyjnej zawartej w umowie wiążącej strony nie jest wykluczone z tego tylko powodu, że klauzula ta nie odnosi się w wyraźny sposób do sporów dotyczących odpowiedzialności powstałej w wyniku naruszenia prawa konkurencji.